

ה'תש"ג

ד סיון, מח לעומר

יום שני

שיעורים. חומש: נשא, שני עם פירש"י.

תהלים: כג-כה.

תניא: ובבית שני . . . -148- ברתא.

חה"ש הוא זמן המוכשר לעשות¹⁹ הכל לטובת לימוד התורה והעבודה ביראת שמים²⁰, וכן להתעסק בתשובה²¹ בהנוגע לתורה באין מפריע משמן המקטרג²², כדוגמת זמן התקיעות בר"ה ויום הקדוש דצום הכפורים.

ה'תש"ג

ה סיון, עחה"ש, מט לעומר

יום שלישי

שיעורים. חומש: נשא, שלישי עם פירש"י.

תהלים: כט-לד.

תניא: וז"ש הינוקא . . . כמ"א.

ערב חג השבועות תקנ"ז אמר רבינו הזקן תורה: וקדשתם

הערות וצינונים

19) הפתגם שלפנ"ז (ג' סיון) מבאר הענינים כמו שהם למעלה (— ברוחניות). והפתגם דיום זה כמו שהם בהנוגע למעשה בפועל כו' דהאדם למטה (בפשטות).

20) ראה שבת לא, א"ב.

21) ראה לקו"ת דרושי חה"ש (במדבר יג, ג"ד. יד, א) בארוכה.

22) להעיר שיום זה הוא אמצע הלוח. להעיר מחצי התורה (באותיות)

שהוא בוא"ו דגחון. וראה קידושין ל. ובמהרש"א (שם) שהוא להפסיק יניקת הנחש כו'. ולהעיר מזח"א קסת, א: בגין דהוא נחש והוא מלאכא דמותא (ובל' הפתגם: מקטרג). ועי' זח"ב קנת, ב. זח"ג רפא, ב.

היום ומחר גו' וקדשתם היום ומחר זהו מלמעלה, אבל וככסו שמלותם דאָס דארף מען אליין. דאָס איז געווען די גאָנצע תורה. דער צ"צ האָט מבאר געווען: וקדשתם איז געזאָגט געוואָרען צו משה', און אתפשוטא דמשה בכל דרא ודרא, וואָס זיי קענען הייליג מאַכען דעם היינט²³ און דעם מאָרגען, אַכער מ'דארף דערצו וככסו שמלותם — לבושי מחשבה דבור ומעשה²⁴, וואָס דאָס דארף מען אליין.

ה'תש"ג

1 סיון, א דחה"ש**

יום רביעי

בשעת קריאת עשה"ד עומדים²⁵ ופניהם אל הס"ת, אין אומרים

אקדמות.

הערות וצייונים

(23) להעיר ממרו"ל עה"פ אשר תקראו אותם (אמור כג. ד) — אתם כתיב (ר"ה כד.) והיינו שב"ד יש להם הכח לעשות (מיום חול) — מועד. וראה ביצה ז, א בתחילתו.

(24) ראה שיעור תניא דיום זה: ע"י כליון . . . מחדומ"ע . . . לאור . . . א"ס ב"ה.

(24*) ראשי תיבות: חג השבועות. ונכון יותר בשימוש ר"ת זה.

ומועתק פה ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א (ח' תמוז, תשד"מ) בזה:

מצ"ע „חגה"ש" אין לו שחר — שהרי „חג" ה"ז כל התיבה ובמילא „חגה"ש" אינו ר"ת, כ"א צירוף תיבה עם ר"ת דתיבה שני!! אעפ"כ בכ"מ מצינו שימוש זה — כדי לקצר (ואין רוצים ב„חגה"ש" — כיון שפענחו הרגיל „חילול השם" ואולי יטעו) . . . עכ"ל.

אח"כ ראיתי בכותרות לדרושי חג השבועות לכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע (שהם מגוכתי"ק) בד"ה וכל העם גו' תרס"ה (סה"מ תרס"ה, ע' רלה) ובד"ה אורה חיים גו' תרס"ט (סה"מ תרס"ט, ע' קסח) וכתוב חגה"ש (בתוס' הגימ"ל).

ושאלתי את כ"ק אדמו"ר שליט"א שכנראה גם זה סדר בר"ת ע"ד שעטנז — שוע טוי ונוז (כלאים ט. ח. יבמות ה:); ש„נוז" כל התיבה ועד"ן שמים — שא מים (ב"ר ד, ז) שם מים (פירש"י בראשית א, ח) אף שצ"ע אם הם ר"ת לגמרי — ונפק"מ לגודר שלא ישתמש בר"ת משך זמן.

(25) ראה (לעיל) — כ"ד שבט וש"ג.